

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 10.11.2005
COM(2005) 554 definitief

VERSLAG VAN DE COMMISSIE

over de werkzaamheden van de comités in 2004

{SEC(2005) 1420}

1. ALGEMENE OPMERKINGEN OVER DE COMITOLOGIE

Dit verslag gaat over de werkzaamheden van de comitologiecomités ing 2004. Het bestaat uit een inleiding, een horizontaal overzicht van de werkzaamheden van de comités en een bijlage met gedetailleerde statistische gegevens over de comitologiecomités (de bijlage is onderverdeeld in de verschillende gebieden waarop de diensten van de Commissie werkzaam zijn).¹ In de bijlage wordt verder commentaar gegeven op veranderingen in het aantal comités en op bijzonderheden in verband met specifieke ontwerp-uitvoeringsmaatregelen, zoals ongunstige adviezen, resoluties van het Europees Parlement die voortvloeien uit de uitoefening van zijn recht van controle (zie ook deel 1.2) en verwijzingen naar de Raad (zie ook deel 1.3).

1.1 Comitologiecomités en hun institutionele context

a) De functie van comitologiecomités in de institutionele structuur

Het doel van de comitologiecomités is de Commissie bij te staan in de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden die de wetgever, dat wil zeggen de Raad en het Europees Parlement, haar heeft verleend. De comitologiecomités hebben drie belangrijke kenmerken gemeen.

Ten eerste zijn zij door de wetgever (de Raad en het Europees Parlement) opgericht volgens de “wetgevende” procedures die van toepassing waren toen het oprichtingsbesluit werd goedgekeurd, sinds het Verdrag van Maastricht de medebeslissingsprocedure. De rechtsgrond van de comitologiecomités is dus vastgelegd in een zogenaamd “basisbesluit”.

Ten tweede zijn veel aspecten van hun structuur en werkwijze identiek. Elk comité wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie en bestaat uit vertegenwoordigers van de lidstaten, die de enige “leden” van het comité zijn. De comités werken volgens de procedures die in het basisbesluit zijn vastgesteld, overeenkomstig het “comitologiebesluit” van de Raad, Besluit 1999/468/EG.²

Ten derde brengen de comités advies uit over de ontwerp-uitvoeringsmaatregelen die de Commissie hun overeenkomstig het basisbesluit voorlegt, en treden zij op in het kader van de hiertoe vastgestelde raadplegingsprocedure, beheersprocedure of regelgevingsprocedure.

Krachtens artikel 2 van Besluit 1999/468/EG dient de beheersprocedure voor de vaststelling van beheersmaatregelen zoals die welke betrekking hebben op de uitvoering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en het gemeenschappelijk visserijbeleid of op de uitvoering van programma's met aanzienlijke gevolgen voor de begroting (artikel 2, onder a)). De regelgevingsprocedure dient voor de vaststelling van maatregelen van algemene strekking die ten doel hebben essentiële onderdelen van een basisbesluit toe te passen, met inbegrip van maatregelen die de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van mensen, dieren of planten beogen, en voor de bijwerking van de “technische” elementen van een basisbesluit (artikel 2, onder b)). De raadplegingsprocedure wordt gebruikt wanneer zij het meest geschikt wordt geacht.

¹ De bijlage wordt gepresenteerd als een afzonderlijk werkdocument van de Commissie.

² PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

Op grond van de beheersprocedure (artikel 4, lid 2, van Besluit 1999/468/EG van de Raad) en de regelgevingsprocedure (artikel 5, lid 2, van Besluit 1999/468/EG van de Raad) moet voor het uitbrengen van een advies (positief of negatief) een *gekwalficeerde meerderheid* van de stemmen van de leden van het comité worden verkregen, zoals vastgelegd in artikel 205, lid 2, van het Verdrag.³ Sinds de inwerkingtreding van de laatste wijziging van het EG-verdrag op 1 november 2004⁴, is de nieuwe regeling van toepassing, die in artikel 205, lid 2, is vastgelegd. Deze regeling voorziet in een “dubbele meerderheid”, van a) ten minste 232 van een totaal van 321 stemmen, alsmede b) een meerderheid van de (25) lidstaten, teneinde te komen tot de gekwalficeerde meerderheid.

In artikel 205, lid 4, worden aanvullende criteria uiteengezet op grond waarvan een lid van de Raad kan verlangen dat bij besluitvorming met gekwalficeerde meerderheid van stemmen wordt nagegaan of de lidstaten die de gekwalficeerde meerderheid vormen ten minste 62% van de totale bevolking van de Unie vertegenwoordigen. De Commissie komt tot de conclusie dat deze criteria niet van toepassing zijn in de context van de comitologieprocedures, aangezien in Besluit 1999/468/EG van de Raad uitsluitend wordt verwezen naar artikel 205, lid 2.

Er zijn nog meer comités en groepen deskundigen die door de Commissie zelf zijn opgericht om haar te ondersteunen bij de uitoefening van haar *initiatiefrecht* of de uitvoering van taken op het gebied van toezicht, coördinatie of samenwerking met de lidstaten. Deze adviesorganen (hun aantal bedraagt enkele honderden) vallen buiten het bestek van dit verslag en moeten onderscheiden worden van comitologiecomités.

b) Comitologie en transparantie: het register en het depot voor comitologiedocumenten

Een belangrijk element van transparantie is dat in artikel 7 van Besluit 1999/468/EG en in de verklaringen van de Raad en de Commissie over deze bepaling (met name de vierde en de vijfde verklaring) maatregelen worden getroffen om de werkzaamheden van de comitologiecomités *transparanter te maken*.

In artikel 7, lid 5, van Besluit 1999/468/EG is bepaald dat de Commissie een register moet instellen met de *gegevens van alle in het kader van de comitologieprocedures aan het Europees Parlement toegezonden documenten*. Dit register is in december 2003 in werking getreden.⁵

Overeenkomstig haar vijfde verklaring ad Besluit 1999/468/EG heeft de Commissie voor *nog meer transparantie* gezorgd door dit register aan te vullen met een *depot*, waardoor het publiek overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie,⁶ die op 3 december 2001 in werking is getreden, inzage krijgt in documenten die aan het Europees Parlement zijn toegezonden. De functie van het

³ Voor een advies op grond van de raadplegingsprocedure volstaat een enkelvoudige meerderheid, zoals vastgelegd in het Verdrag.

⁴ Zoals gewijzigd bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de tien nieuwe lidstaten, PB L 236 van 23.9.2003, blz. 33.

⁵ Zie de website http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/regcomito/registre.cfm?CL=nl. Het register bestrijkt documenten vanaf begin 2003.

⁶ PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43.

register is te wijzen op het *bestaan* van een document; het depot bevat het document in een downloadbaar formaat.

De reguliere verplichte verzending van documenten bepaalt de inhoud van het register en het depot. Het gaat om:

- agenda's, beknopte verslagen van vergaderingen van comités en resultaten van de stemmingen over adviezen,
- “de aan de comités voorgelegde ontwerpen van maatregelen ter uitvoering van besluiten die volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag zijn vastgesteld” (de medebeslissingsprocedure; zie artikel 7, lid 3, van Besluit 1999/468/EG van de Raad).

Naast de regulier verzonden documenten die hierboven zijn vermeld, bevatten het register en het depot documenten die door de diensten van de Commissie zijn verzonden aan het Europees Parlement op zijn specifieke verzoek of op grond van speciale regelingen:

- Specifieke ontwerp-uitvoeringsmaatregelen waarvan de basisbesluiten niet volgens de medebeslissingsprocedure zijn vastgesteld, maar die van bijzonder belang zijn voor het Europees Parlement, worden op verzoek van de bevoegde parlementaire commissie ter kennisneming verzonden, op basis van de toezegging van de Commissie in het bilaterale Akkoord tussen het Europees Parlement en de Commissie over de wijze van toepassing van Besluit 1999/468/EG van de Raad van juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden (zie punt 2 van het akkoord).⁷
- Het Europees Parlement kan om inzage in de notulen van deze comités verzoeken.⁸
- Andere begeleidende documenten, zoals werkdocumenten, *non-papers* of informatiematerialen die afkomstig zijn van de diensten van de Commissie, de lidstaten en/of derden, worden momenteel door de diensten verzonden op niet-verplichte basis.⁹

Alle documenten worden decentraal geüpload door de diensten van de Commissie die verantwoordelijk zijn voor het beheer van de comitologiecomités, waarna het secretariaat-generaal van de Commissie deze documenten centraal verzendt naar een centraal punt in het Europees Parlement, vanwaar zij worden doorgezonden naar de verschillende parlementaire commissies. Verwijzingen naar documenten kunnen worden weggelaten indien zij worden beschouwd als “gevoelig” in de zin van artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1049/2001.

In Verordening (EG) nr. 1049/2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie wordt het besluitvormingsproces van de EU-instellingen, waarvan de comitologieprocedures een onderdeel zijn, beschermd krachtens artikel 4, lid 3. De Commissie heeft inmiddels besloten hoe zij voornemens is gebruik te maken van deze wettelijke bescherming: ontwerp-uitvoeringsmaatregelen dienen normaal

⁷ PB L 256/19 van 10.10.2000.

⁸ Zie punt 2 van het akkoord.

⁹ Bestaande praktijken kunnen voortduren nadat het register operationeel is geworden; iedere dienst blijft bevoegd om te besluiten welke begeleidende documenten er aan het Europees Parlement worden verzonden. De huidige Operationele Instructies voor het uploaden van documenten in het register en het depot gelden echter zowel voor dit soort documenten als voor verplicht verzonden documenten.

gesproken publiekelijk beschikbaar te worden *nadat de stemming in een comité heeft plaatsgevonden*¹⁰. Alleen in het geval van de uitzonderingen die zijn vastgelegd in de leden 1 en 2 van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 (d.w.z. veiligheidskwesaties of commerciële belangen) dient het verlenen van toegang tot documenten te worden uitgesteld totdat de definitieve goedkeuring van de maatregelen door het college een feit is. Na de definitieve goedkeuring zijn de maatregelen toegankelijk via de gemeenschappelijke databases en registers van de Commissie (notulen van vergaderingen van de Commissie: zie het register van de documenten van de Commissie).

1.2 Recht van controle van het Europees Parlement

Opdat het Europees Parlement zijn recht van controle uit hoofde van artikel 8 van Besluit 1999/468/EG kan uitoefenen, moet de Commissie het Parlement van de werkzaamheden van de comités op de hoogte brengen en het alle ontwerp-uitvoeringsmaatregelen toezenden die op grond van een volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag (wetgeving is aangenomen overeenkomstig de medebeslissingsprocedure) aangenomen basisbesluit aan een comité zijn voorgelegd.

In februari 2000 hebben het Europees Parlement en de Commissie een *akkoord over de wijze van toepassing van Besluit 1999/468/EG* gesloten, waarin de procedures voor de uitvoering van de aan de Commissie opgelegde verplichtingen specifiek worden vastgesteld.¹¹

Behalve in spoedgevallen voorziet het akkoord in een termijn van één maand vanaf de ontvangst van een “definitieve” ontwerp-uitvoeringsmaatregel¹² ter uitvoering van een volgens de medebeslissingsprocedure aangenomen wettekst. Indien het Europees Parlement van mening is dat de ontwerp-maatregel de bij het basisbesluit verleende uitvoeringsbevoegdheden overschrijdt, kan het zo nodig overeenkomstig artikel 8 van Besluit 1999/468/EG (in plenaire vergadering) een resolutie aannemen¹³.

In de praktijk uploaden de diensten van de Commissie de ontwerp-uitvoeringsmaatregel in het register op het moment dat zij het ontwerp aan de lidstaten verzenden ter voorbereiding op een vergadering van een comité. Indien er gestemd wordt via een schriftelijke procedure (zonder dat er een vergadering van het comité wordt belegd), geldt overeenkomstig het *reglement van orde* van de comités, hetzelfde. Zodra de stemming heeft plaatsgehad, krijgt – sinds medio 2004 – de betreffende dienst van de Commissie de opdracht een stemformulier in te vullen, waarop de einduitslag van de stemming over de specifieke ontwerp-uitvoeringsmaatregel wordt aangegeven. De dienst geeft tevens aan of de ontwerp-uitvoeringsmaatregel al dan niet is gewijzigd naar aanleiding van de behandeling door het comité.

¹⁰ De stemming in een comité kan plaatsvinden tijdens een reguliere vergadering van het comité of door middel van een schriftelijke procedure, overeenkomstig het reglement van orde van het comité.

¹¹ PB L 256 van 10.10.2000, blz. 19. Door het akkoord vervallen een aantal vroegere akkoorden: het akkoord Plumb/Delors van 1988, het akkoord Samland/Williamson van 1996 en de “modus vivendi” van 1994.

¹² De ontwerpen worden een eerste maal toegezonden voordat de vergadering van het comité plaatsvindt en vervolgens een tweede maal na de vergadering, als er belangrijke wijzigingen zijn aangebracht in de ontwerp-maatregel.

¹³ Dat basisbesluit moet zelf volgens de medebeslissingsprocedure (artikel 251 van het Verdrag) zijn aangenomen door de Raad en het Europees Parlement.

Indien de ontwerp-uitvoeringsmaatregel is gewijzigd, wordt deze een tweede maal geüpload in het register, samen met het stemformulier, en verzonden aan het Europees Parlement. Op deze wijze worden het Parlement en het publiek, die in deze fase van de comitologieprocedure normaal gesproken direct toegang krijgen tot de ontwerp-uitvoeringsmaatregel, duidelijk op de hoogte gesteld van de “definitieve” ontwerp-uitvoeringsmaatregel. Als de ontwerp-uitvoeringsmaatregel ongewijzigd blijft, wordt alleen het stemformulier geüpload en verzonden aan het Europees Parlement. De in eerste instantie geüploadde versie van de ontwerp-uitvoeringsmaatregel wordt dan beschouwd als het definitieve ontwerp.

Opgemerkt zij dat het Europees Parlement het in 2004, evenals in 2003, niet nodig heeft geacht overeenkomstig artikel 8 van Besluit 1999/468/EG een resolutie aan te nemen.

Zonder formeel een beroep te doen op deze bepaling, heeft het Europees Parlement een resolutie¹⁴ aangenomen met betrekking tot één ontwerp-verordening van de Commissie¹⁵ op het terrein van *diervoeding* teneinde de Commissie te verzoeken de werkingssfeer van de ontwerp-uitvoeringsmaatregel te herzien. Het Parlement was namelijk van mening dat de werkingssfeer buiten de bevoegdheden lag die aan de Commissie zijn gedelegeerd door de wetgever. Het ontwerp werd voordat het ter instemming aan het comité werd voorgelegd, aangepast overeenkomstig de aanbevelingen van het Parlement en vervolgens aangenomen door de Commissie¹⁶.

1.3 Verwijzingen naar de Raad

In totaal zijn er in 2004 17 gevallen gemeld van voorstellen die naar de Raad zijn verwezen. Overeenkomstig Besluit 1999/468/EG moeten voorstellen betreffende te nemen maatregelen bij de Raad worden ingediend als de Commissie in de *regelgevingsprocedure* niet de vereiste meerderheid haalt voor een *gelijkluidend* advies aangaande de ontwerp-uitvoeringsmaatregel of in de *beheersprocedure* geconfronteerd wordt met een gekwalificeerde meerderheid die een *andersluidend* advies uitbrengt. De 17 verwijzingen in 2004 hebben betrekking op drie beleidsterreinen: Milieu (12), Gezondheid en consumentenbescherming (4) en Belastingen en douane-unie. Hoewel het aantal slechts ongeveer 0,5% uitmaakt van het totale aantal uitvoeringsmaatregelen dat door de Commissie is aangenomen volgens de beheers- en regelgevingsprocedures, is dit absoluut gezien het hoogste aantal sinds het begin van de periodieke verslaglegging in 2000 (met een grote concentratie op het terrein van Milieu). Het werk van de comités wordt over het algemeen gekenmerkt door een hoge mate van overeenstemming, maar wellicht is het nu door het grotere aantal delegaties in de comités (25 lidstaten sinds de uitbreiding) soms moeilijker om de vereiste gekwalificeerde meerderheid te halen die nodig is om een gunstig advies uit te kunnen brengen (althans op één beleidsterrein). Een andere reden zou de gevoelige aard kunnen zijn van de uitvoeringsmaatregelen op milieugebied (bijvoorbeeld die in verband met GGO-producten).

¹⁴ Resolutie nr. 43/2004 aangenomen op 28.10.2004 (PB C 174E van 14.7.2005, blz. 63).

¹⁵ Ontwerp-verordening van de Commissie tot wijziging van bijlage IV bij Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën, op 12 oktober 2004 ingediend bij het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid.

¹⁶ Verordening (EG) nr. 1292/2005 van de Commissie tot wijziging van bijlage IV bij Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft diervoeding (PB L 205 van 6.8.2005, blz. 3).

1.4 Verdere ontwikkelingen

De Raad heeft het voorstel van de Commissie voor een herziene regelgevingprocedure¹⁷ voor uitvoeringsmaatregelen met een algemene strekking of de aanpassing van bepaalde andere aspecten van basisbesluiten die zijn aangenomen op grond van de medebeslissingsprocedure (artikel 251 van het Verdrag) nog steeds in overweging.

In dit voorstel voor een nieuwe procedure worden het Europees Parlement en de Raad gelijk behandeld wat betreft het toezicht op de wijze waarop de Commissie de haar verleende uitvoeringsbevoegdheden uitoefent. Op 2 september 2003 kon het voorstel van de Commissie rekenen op ruime bijval van het Europees Parlement,¹⁸ dat slechts een zeer klein aantal technische aanpassingen voorstelde. Op 22 april 2004 heeft de Commissie een aangepast voorstel¹⁹ ingediend waarin de meeste opmerkingen van het Europees Parlement zijn verwerkt en waarin de nieuwe procedure wordt verduidelijkt. De uitvoeringsbevoegdheden van de Commissie zouden worden herzien door middel van het *Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa*.²⁰ De Grondwet voert “gedelegeerde verordeningen” in die door de Commissie worden uitgevaardigd ter aanvulling of wijziging van bepaalde “niet-wezelijke” onderdelen van de Europese wetten, onder toezicht van het Parlement en de Raad, waarbij tot intrekking van de delegatie kan worden besloten of tegen een specifieke ontwerp-verordening bezwaar kan worden aangetekend. Deze gedelegeerde verordeningen moeten worden onderscheiden van de loutere uitvoeringsmaatregelen die voornamelijk door de Commissie worden goedgekeurd en waarop de lidstaten toezicht uitoefenen.²¹ De verklaring van de staatshoofden en regeringsleiders tijdens de bijeenkomst van de Europese Raad in juni 2005 over het ratificatieproces van de Grondwet voorziet in een periode van bezinning die duurt tot medio 2006.

De integratie van de tien nieuwe lidstaten in het werk van de comitologiecomités – na de *uitbreiding van de Europese Unie* op 1 mei 2004 – heeft plaatsgevonden zonder opvallende problemen. Tot aan de datum van toetreding hadden zij de *status van actieve waarnemer*, die hun werd toegekend via het Besluit van de Commissie van 25 februari 2003²² (en die van toepassing was vanaf de dag volgende op die van de ondertekening van het Toetredingsverdrag op 16 april 2003).²³ Krachtens deze regeling werden vertegenwoordigers van de toetredingslanden uitgenodigd voor de meeste comitologiecomités. Zij mochten hun standpunten uiteenzetten over de kwesties die tijdens de vergaderingen aan de orde waren, maar mochten niet deelnemen aan de stemming over de ontwerp-uitvoeringsmaatregelen. Sinds de toetreding bestaan er geen verschillen tussen de rechten en plichten van de “oude” en die van de “nieuwe” lidstaten.

¹⁷ Voorstel voor een besluit van de Raad tot wijziging van Besluit 1999/468/EG tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden (COM (2002) 719 def., goedgekeurd 11.12.2002).

¹⁸ Resolutie (P5-TA(2003)0352) goedgekeurd op 2 september 2003, gebaseerd op het verslag van R. Corbett.

¹⁹ COM (2004) 324 def. van 22.4.2004.

²⁰ Ontwerp-Verdrag tot vaststelling van een grondwet voor Europa, voorgelegd aan de Europese Raad van Thessaloniki van 20 juni 2003, artikelen I-35 en I-36.

²¹ De geconsolideerde versie van het ontwerp-Verdrag tot vaststelling van een grondwet voor Europa is gepubliceerd in het Publicatieblad, C 310 van 16.12.2004, blz. 1-465.

²² Document C(2003)341 van de Commissie.

²³ “Naar een uitgebreide Unie”, strategiedocument en verslag van de Commissie over de vorderingen van de kandidaat-lidstaten op de weg naar toetreding (COM(2002) 700 def. van 9 oktober 2002, zie punt 3.3). (blz. 25).

In december 2004 zijn de toetredingsonderhandelingen met Bulgarije en Roemenië afgerond en op 25 april 2005 is het Toetredingsverdrag ondertekend. Op vergelijkbare wijze als hierboven is beschreven voor de tien nieuwe lidstaten gedurende de periode voorafgaand aan hun toetreding, is per 26 april 2005 aan Bulgarije en Roemenië de status van actieve waarnemer toegekend en mogen deze landen deelnemen aan de vergaderingen van de comités.²⁴

Voor Turkije en Kroatië als overgebleven kandidaat-lidstaten, bleef de deelname georganiseerd op basis van de “Mededeling van de Commissie aan de Raad – Deelname van kandidaat-lidstaten aan communautaire programma's, agentschappen en comités”²⁵ en de “Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement – Voorbereiding van de deelname van de landen van de Westelijke Balkan aan de communautaire programma's en agentschappen”.²⁶

2. HORIZONTALAAL OVERZICHT VAN DE WERKZAAMHEDEN

2.1 Aantal comités en soorten procedures

Het is belangrijk een onderscheid te maken tussen de comitologiecomités, enerzijds, en andere entiteiten, met name de “groepen deskundigen”, anderzijds. Deze groepen worden door de Commissie zelf opgericht en zijn bij de voorbereiding en de uitvoering van het beleid betrokken, terwijl de comitologiecomités bij de uitvoering van wetgevingsbesluiten zijn betrokken. In dit verslag wordt de aandacht uitsluitend toegespitst op de comitologiecomités. Het aantal comitologiecomités is berekend per beleidsterrein (tabel I) (toestand op 31 december 2004). Ter vergelijking worden ook de gegevens van het vorige jaar (toestand op 31 december 2003) vermeld.

TABEL I – TOTAAL AANTAL COMITÉS

Beleidsterrein	2003	2004
Ondernemingen (ENTR)	33	30
Werkgelegenheid en sociale zaken (EMPL)	8	6
Landbouw (AGRI)	30	30
Energie/vervoer/trans-Europese netwerken (TREN)	45	40
Milieu (ENV)	35	35
Onderzoek (RTD)	2	3
Informatiemaatschappij (INFSO)	13	10

²⁴ Besluit van de Commissie van 23 maart 2005 - C(2005)874 (artikel 7).

²⁵ COM (1999) 710 def., aangenomen 20.12.1999.

²⁶ COM (2003) 748 def., aangenomen 03.12.2003.

Visserij (FISH)	3	3
Interne markt (MARKT)	12	11
Regionaal beleid (REGIO)	2	2
Belastingen en douane-unie (TAXUD)	9	10
Onderwijs en cultuur (EAC)	7	9
Gezondheid en consumentenbescherming (SANCO)	13	13
Justitie en binnenlandse zaken (JAI)	7	10
Buitenlandse betrekkingen (RELEX)	3	3
Handel (TRADE)	13	11
Uitbreiding (ELARG)	2	2
EuropeAid (AIDCO)*	8	9
Humanitaire hulp (ECHO)	1	1
Statistieken (ESTAT)	7	7
Begroting (BUDG)	2	2
Fraudebestrijding (OLAF)	1	1
TOTAAL	256	248

De tabel laat het relatieve belang zien van comitologie voor de werkzaamheden op de verschillende beleidsterreinen. Energie en vervoer (40), Milieu (35), Landbouw (30) en Ondernemingen (30) hebben nog altijd het grootste aantal comités. Met 136 op een totaal van 248 comités tellen deze beleidsterreinen alleen al voor meer dan de helft van alle comités. De inspanningen van de Commissie om de toename van het aantal comités zoveel mogelijk te beperken hebben resultaat opgeleverd. Zij heeft het aantal bestaande comités per eind 2004, in vergelijking met 2003, zelfs teruggebracht. Terwijl de wetgever op sommige beleidsterreinen waarop de activiteit is toegenomen (bijvoorbeeld Justitie en binnenlandse zaken, en Onderwijs en cultuur) nieuwe comités heeft opgericht, is het aantal op sommige beleidsterreinen gedaald als gevolg van de herstructurering van het wettelijke kader (zie in het bijzonder Vervoer en energie). Gedetailleerde informatie over de oprichting, afschaffing en het samengaan van comités wordt in de bijlage gegeven in de aantekeningen bij de tabel voor ieder beleidsterrein.

* De cijfers voor AIDCO zijn exclusief het comité voor het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF), dat niet is onderworpen aan de comitologieprocedures.

De comitologiecomités kunnen worden ingedeeld volgens het soort procedure (raadplegingsprocedure, beheersprocedure, regelgevingsprocedure en vrijwaringsprocedure, zie tabel II). Het jaar 2004 is het eerste jaar waarin de “aanpassingsverordeningen” het gehele jaar van toepassing waren,²⁷ zodat de verschillende *varianten* van de comitologieprocedures van 1987 (IIa en IIb, IIIa en IIIb) niet langer gelden. Comités die verschillende procedures toepassen (gaande van de raadplegingsprocedure tot de regelgevingsprocedure, alsmede de vrijwaringsprocedure), en de comités die slechts één procedure toepassen, zijn apart vermeld.

TABEL II – AANTAL COMITÉS PER PROCEDURE (2004)

	Soort procedure				Comités werkend volgens verschillende procedures
	Raadplegingsprocedure	Beheersprocedure	Regelgevingsprocedure	Vrijwaringsprocedure	
ENTR	6	5	16	-	3
EMPL	1	-	2	-	3
AGRI	-	24	4	-	3
TREN	7	2	24	-	7
ENV	3	5	23	-	4
RTD	-	2	-	-	1
INFSO	-	3	3	-	4
FISH	-	1	-	-	2
MARKT	2	2	7	-	-
REGIO	-	1	-	-	1
TAXUD	1	4	3	-	2
EAC	1	-	-	-	8
SANCO	2	-	6	-	5

²⁷ Verordening (EG) nr. 806/2003 van de Raad (PB L 122 van 16.05.2003, blz. 1) en Verordening (EG) nr. 807/2003 van de Raad (PB L 122 van 16.05.2003, blz. 36) van 14 april 2003 tot aanpassing aan Besluit 1999/468/EG van de bepalingen betreffende de comités die de Commissie bijstaan in de uitoefening van haar uitvoeringsbevoegdheden die zijn vastgelegd in volgens de raadplegingsprocedure (gekwalificeerde meerderheid/unanimiteit) goedgekeurde besluiten van de Raad, Verordening (EG) nr. 1105/2003 van de Raad (PB L 158 van 27.06.2003, blz. 3) van 26 mei 2003 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1260/1999 houdende algemene bepalingen inzake de structuurfondsen (instemmingsprocedure) en Verordening (EG) nr. 1882/2003 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1) van 29 september 2003 tot aanpassing aan Besluit 1999/468/EG van de Raad van de bepalingen betreffende de comités die de Commissie bijstaan in de uitoefening van haar uitvoeringsbevoegdheden die zijn vastgelegd in besluiten waarop de procedure van artikel 251 van het Verdrag van toepassing is (medebeslissingsprocedure).

JAI	4	-	1	-	5
RELEX	1	1	-	-	1
TRADE	2	3	1	2	3
ELARG	-	1	-	1	-
AIDCO	-	7	2	-	-
ECHO	-	-	-	-	1
ESTAT	-	4	1	-	2
BUDG	1	-	1	-	-
OLAF	-	-	1	-	-
TOTAAL	31	64	95	3	55

Uit deze gegevens blijkt dat ongeveer 40% van de comités (95 op 248) uitsluitend volgens de regelgevingsprocedure werkt en een kleiner aantal (64) uitsluitend volgens de beheersprocedure. Uit de uitsplitsing per beleidsterrein blijkt dat de toepassing van de drie soorten procedures van beleidsterrein tot beleidsterrein varieert. Op sommige beleidsterreinen domineert echter duidelijk een van de verschillende procedures: bijvoorbeeld op de terreinen Energie en vervoer en Milieu werkt een groot aantal comités volgens de regelgevingsprocedure, terwijl op het terrein Landbouw veel comités volgens de beheersprocedure werken.

2.2 Aantal vergaderingen

Het aantal comités is niet de enige indicator om te beoordelen of er veel comitologieactiviteit is. Uit het aantal vergaderingen in 2004 blijkt algemeen hoe bedrijvig de verschillende comités op de verschillende terreinen zijn geweest (zie [tabel III](#)).

TABEL III – AANTAL VERGADERINGEN

	2003	2004		2003	2004
ENTR	59	54	EAC	23	28
EMPL	17	10	SANCO	101	111
AGRI	322	344	JAI	21	26
TREN	44	51	RELEX	5	5
ENV	54	64	TRADE	32	21
RTD	50	58	ELARG	8	6

INFSO	31	31	AIDCO	35	38
FISH	25	22	ECHO	10	11
MARKT	38	40	ESTAT	17	15
REGIO	12	11	BUDG	6	6
TAXUD	113	108	OLAF	1	2

Net als in 2003 heeft Landbouw de meeste vergaderingen gehouden (344 vergaderingen). Voor het beheer van de verschillende landbouwmarkten moet namelijk vaak worden vergaderd. Landbouw wordt gevolgd door het beleidsterrein Gezondheid en consumentenbescherming (111 vergaderingen) en Belastingen en douane-unie (108 vergaderingen) en een groep andere terreinen, zoals Ondernemingen, Onderzoek en Milieu, waar het aantal vergaderingen tussen de 54 en 64 bedraagt.

2.3 Aantal adviezen en uitvoeringsmaatregelen

Net als vorige verslagen vermeldt dit verslag het totale aantal formele *adviezen* van de comités²⁸ en de later door de Commissie goedgekeurde *uitvoeringsmaatregelen* (= wetgeving, administratieve en financieringsbesluiten). Deze gegevens geven de concrete “output” van de comités weer (zie tabel IV). In 2004 hebben de comités in totaal 2 777 adviezen uitgebracht (2 981 in 2003); de Commissie heeft 2 625 uitvoeringsmaatregelen goedgekeurd (2 768 in 2003).

TABEL IV – AANTAL ADVIEZEN EN UITVOERINGSMAATREGELLEN (2004)

	Adviezen	Uitvoerings- maatregelen		Adviezen	Uitvoerings- maatregelen
ENTR	89	59	EAC	128	115
EMPL	6	0	SANCO	370	352
AGRI	1 279	1 279	JAI	53	31
TREN	38	36	RELEX	2	2
ENV	42	40	TRADE	45	44
RTD	185	185	ELARG	90	89
INFSO	35	34	AIDCO	183	182

²⁸ Inclusief gunstige en ongunstige adviezen, na een formele stemming bij de regelgevings-, beheers- en raadplegingsprocedure.

FISH	29	26	ECHO	52	52
MARKT	13	12	ESTAT	51	12
REGIO	29	26	BUDG	2	2
TAXUD	55	47	OLAF	1	0

Uit het grote aantal besluiten dat op sommige beleidsterreinen is goedgekeurd, zoals Landbouw (1 279), Gezondheid en consumentenbescherming (352), Onderzoek (185), EuropAid (182) en Onderwijs en cultuur (115) – blijkt opnieuw de hoeveelheid werk die op deze terreinen via de comitologieprocedures aan de Commissie is gedelegeerd.²⁹

²⁹ Opgemerkt zij echter dat het aantal goedgekeurde besluiten op zich niet weergeeft wat het politieke, economische of financiële belang van deze besluiten is.